

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

198

Vragen van het lid **Arib** (PvdA) aan de minister van Justitie over *de ontvoering van K. L.* (Ingezonden 5 juni 2009)

- 1 Kent u de berichtgeving over de ontvoering van K. L.?¹
- 2 Is de berichtgeving waar dat de advocaat al een half uur na de ontvoering een telefonische mededeling heeft gedaan met de strekking dat hem door de vader van het meisje was verteld dat hij zijn kind had meegenomen? Zo ja, is er bij het afgeven van het Amber Alert rekening gehouden met die informatie?
- 3 Heeft het vonnis van een buitenlandse rechter over de voogdij van een kind dat in Nederland woont directe werking, in de zin dat een kind naar aanleiding van dat vonnis meteen naar dat andere land kan worden overgebracht? Zo nee, hoe kan het dan toch dat het kind naar de Verenigde Staten is overgebracht? Is er dan sprake van internationale kinderontvoering, zoals bedoeld in artikel 279 Sr?
- 4 Oefende de moeder van K. wettig gezag dan wel bevoegd toezicht over haar uit? In hoeverre kan de uitspraak van een Amerikaanse rechter hier iets aan veranderen?

- 5 Welke mogelijkheden heeft een moeder van een in Nederland wonend kind om door middel van juridische middelen op te komen tegen een uitspraak van een rechter uit een ander land?
- 6 Tot hoe ver gaat de rechtsmacht van Nederland in het geval dat een in Nederland wonend kind, dat niet de Nederlandse nationaliteit bezit, vanuit Nederland aan het wettig gezag dan wel bevoegd toezicht wordt onttrokken en naar een land wordt gevoerd? Maakt het voor uw antwoord op de voorgaande vraag uit of een dergelijke onttrekking wel of niet strafbaar is in het land waarnaar het kind wordt gevoerd en onttrokken gehouden?
- 7 Kan het «terugontvoeren» van een kind, dat slachtoffer is van een onttrekking aan het wettig gezag, rechtmatig zijn? Zo ja, in welke gevallen? Zo nee, op grond van welke wettelijke bepaling is terugontvoering strafbaar?
- 8 In hoeverre is in dit concrete geval het belang van het kind door de Amerikaanse rechter meegewogen? Moet op basis van internationale verdragen, waaronder het Haags Kinderontvoeringsverdrag, het belang van het kind worden meegewogen?

- 9 In hoeverre blijkt uit de ontvoering van K. L. dat verschillende verdragslanden of gerechtelijke autoriteiten uit die verdragslanden een andere uitleg kunnen geven aan het Haags Kinderontvoeringsverdrag dan wel de uitvoeringspraktijk daarvan?

Toelichting

Deze vragen dienen ter aanvulling op eerdere vragen ter zake van het lid Çörüz (CDA), ingezonden 3 juni 2009 (vraagnummer 2009Z10382).

¹ Diverse kranten, 3 juni 2009.

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 8 juli 2009)
Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 3008

- 1 Ja.
- 2 Bij het geven van het Amber Alert is rekening gehouden met de mogelijkheid dat sprake was van een ontvoering door een derde, niet zijnde de ouder.
- 3 en 4 Nederland heeft ter zake van de erkenning of tenuitvoerlegging van beslissingen betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid geen internationale afspraken met de Verenigde Staten. Op grond van het Nederlandse recht kan een buitenlandse gerechtelijke uitspraak

inzake gezag niet meteen ten uitvoer worden gelegd in Nederland. In Nederland zal de zaak opnieuw aan de rechter moeten worden voorgelegd, om een uitspraak te verkrijgen die ten uitvoer kan worden gelegd.

Wat betreft de vraag hoe het kan dat het kind naar de Verenigde Staten is overgebracht merk ik op dat de vader in de media naar voren heeft gebracht dat hij met de hulp van het Amerikaanse consulaat in Frankfurt, dat de nodige papieren in orde heeft gemaakt, is vertrokken naar de Verenigde Staten.

Of er sprake is van een onttrekking aan het gezag in de zin van artikel 279 Sr hangt af van de specifieke omstandigheden van het geval.

5 en 6

De mogelijkheden die een ouder heeft om op te komen tegen een gezagsbeslissing van een buitenlandse rechter hangt af van het recht van het betreffende land dan wel van de betreffende staat, waarin de uitspraak is gegeven. Wanneer de buitenlandse beslissing ter verkrijging van een executorialie titel hier te lande door de buitenlandse ouder aan de Nederlandse rechter wordt voorgelegd, kan de andere ouder zich daartegen verweren. Daarbij merk ik wel op dat de zaak dan vaak slechts op formele criteria wordt beoordeeld en niet opnieuw ten gronde wordt behandeld. In gevallen als de onderhavige kan een ouder die het gezag uitoefent zich wenden tot de Nederlandse Centrale autoriteit, met het verzoek om tussenkomst met het oog op teruggeleiding van het kind naar Nederland conform het Haags Kinderontvoeringsverdrag. Dit is mogelijk ongeacht of de kindervoering in het desbetreffende geval strafbaar is en ongeacht de nationaliteit van het kind.

7

Aan een ouder die eenhoofdig gezag heeft staat het in beginsel vrij de verblijfplaats van het kind te bepalen; van ontvoering is dan geen sprake. Als de ouders beiden het gezag hebben of het eenhoofdig gezag claimen, kan de zaak ingewikkeld zijn. Dit geldt eens te meer indien zij zich beroepen op verschillende rechterlijke uitspraken op basis van verschillende rechtsstelsels.

8

De Amerikaanse rechter heeft zijn eigen recht met betrekking tot het gezag over kinderen toegepast. Het Haags Kinderontvoeringsverdrag was niet van toepassing op zijn beslissing, omdat dit niet ziet op het regelen of wijzigen van het gezag. Tussen Nederland en de Verenigde Staten bestaan ter zake van dergelijke gezagsbeslissingen geen internationale afspraken.

De Haagse

Kinderbeschermingsverdragen zien op de bevoegdheid van de rechter en de erkenning en tenuitvoerlegging van gezagsbeslissingen. De Verenigde Staten zijn hierbij geen partij. Gaarne onderstreep ik het belang van toetreding tot deze verdragen door andere landen, om situaties zoals hier aan de orde, waarbij de rechter in den vreemde zich bevoegd heeft geacht een gezagsbeslissing te nemen terwijl het kind gewone verblijfplaats in Nederland had en daar ten tijde van de beslissing ook verbleef, waar mogelijk te voorkomen.

9

Uit de ontvoering van K.L. blijkt niet dat het voorkomt dat verdragslanden een andere uitleg geven aan het Haags Kinderontvoeringsverdrag of de uitvoeringspraktijk. De Amerikaanse rechter heeft geen beslissing gegeven op basis van het Haags Kinderontvoeringsverdrag, maar op basis van zijn eigen recht.